

[Landbrugsministeren.]

er kommet bagefter, kommet, efter at andre har fundet paa det, nej, det er Mejerierne, der har indført denne nye Industri, som det er; der er ikke her Tale om det Bikseri, der findes i Konditorier og de smaa Iskageboder. Efter at Professor Mortensen fra Iowa Universitetet har været herovre og holdt Foredrag for de danske Mejerister, og efter at det danske Mejeribrug har udsendt, jeg ved ikke hvor mange, maaske 10—20 Mejerister til Amerika og andre Lande for at studere Sagen, og efter at „Mælkeritidende“ gennem Aar har været fyldt af instruerende Artikler om hele dette Emne, er der opstaaet en Industri, hvor man fremstiller en bestemt Standardvare, som for længst har slaaet hele denne, hvad skal jeg kalde det, Bikseproduktion ud; selv de smaa Iskageboder laver jo ikke mere noget selv, de kan slet ikke konkurrere med det fabrikmæssigt fremstillede Produkt — de kan handle selvfølgelig, og de kan jo ogsaa godt røre rundt i en Spand, det maa de gerne for mig, det er ikke det, det drejer sig om her. Her gælder det den nye Produktion, som ganske sikkert her i Landet ligesom i de Forenede Stater har en Fremtid for sig; det er den, der er Tale om, ikke Konditorierne og ikke Iskageboderne. Deres Erhverv skal ikke tages fra dem, og der er slet ikke Tale om at tage Erhverv fra Tusinder af Familier, saaledes som det ærede Medlem sagde; det er den industrimæssige Fremstilling af Produktet, der gives Lovbestemmelser for.

Og saa maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at naar han i denne Sammenhæng stiller private Folk op i Modsætning til Mejerierne, forstaar jeg ikke denne Modsætning. Er det ikke private Folk, der driver Mejerier? Ja, et Andelsmejeri er maaske ikke privat, det er maaske offentligt, men saa er der jo Fællesmejerier, og i øvrigt kan enhver af os jo naar som helst etablere et Mejeri, og saa har vi fuldstændig fri Adgang til at lave, hvad der er Adgang til at lave paa et Mejeri, Smør, Ost, Fløde og Produkter af Fløde. Der er ikke Tale om at tage et Erhverv fra den ene eller give til den anden (Ulrich: I allerhøjeste Grad!). I højeste Grad siger det ærede Medlem; men Forholdet er dog det, at efter at dette Lovforslag er vedtaget, kan enhver nedsætte sig som Mejerist og

enhver nedsætte sig som Margarinefabrikant, ja, han kan ogsaa nedsætte sig som baade det ene og det andet; vi kræver kun, at de to Virksomheder ikke maa foregaa i den samme Fabrik.

Sluttelig skal jeg vende mig til det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, der udtalte sin Bekymring med Hensyn til den Myndighed, der her lægges i Landbrugsministeriets Hænder, og det ærede Medlem Hr. Holstein var inde paa det samme: det var eksempelvis at give Landbrugsministeriet en saadan Bemyndigelse. Men der er jo ikke mere Bemyndigelse i disse Lovforslag, end der i Forvejen er i Smørloven og Margarine-loven. Jeg vilde ikke have noget som helst imod, hvis det var praktisk muligt, at alle Regler og Regulativer bragtes i Lovsform, men enhver, der har arbejdet med disse Ting, ved jo, at det ikke er muligt, fordi der opstaar saa mangfoldige Tilfælde, hvor der maa træffes Bestemmelser, som det ikke vilde være muligt at træffe i rette Tid, hvis man skulde gaa den omstændelige Lovgivningsvej. Men hvis man nærer principiel Betænkkelighed ved at give Landbrugsministeren denne Bemyndigelse, skønt der, saa vidt jeg ved, ikke eksisterer noget Eksempel paa Misbrug, idet det jo er en fast Tradition, at Ministeren forhandler med Mejeriorganisationerne for Mejeriernes Vedkommende og med Margarinefabrikanterne for Margarinefabrikkernes Vedkommende o. s. v., saa er det jo rent galt, hvad der staar i Margarine-loven og Smørloven. Og saa er det mærkværdigt, at de ærede Medlemmer har kunnet finde sig i denne Lovgivning saa længe, for den angaar jo meget større og meget mere betydningsfulde Omraader end dem, der her er Tale om.

Det ærede Medlem omtalte saa, at Ministeren ogsaa kunde paabyde Skilte, og saa deri noget overordentlig betænkeligt. Ja, deri er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg fik for nogen Tid siden en Henvendelse fra Detailhandlerforeningen med Anmodning om, at Bestemmelsen om, at Skilte med: „Her sælges Margarine“ skal hænge i alle Butikker, der handler med dette Produkt, maatte blive ophævet. Hvis denne Bestemmelse ikke netop havde staaet i Loven, havde den været ophævet i Dag, for jeg finder, at den er ganske meningsløs. Den spiller ingen Rolle længere, maaske